

Leeswijzer

Cursief: Artikel is facultatief. Het kan in de verordening opgenomen worden, maar dat hoeft niet.

Onderstreept: Hier wordt een keuze gemaakt uit meerdere opties.

<TEKST>: Hier wordt een percentage of een exacte omschrijving toegevoegd.

Modelverordening rechtspositie politieke ambtsdragers provincies 2019

Provinciale Staten van de provincie <NAAM PROVINCIE>

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten <DATUM EN NUMMER>;

Gelet op de artikelen 143 Provinciewet, de artikelen 2:1.1 lid 4, 2:1.3 lid 1, 2:1.4 lid 1, 2:1.9 lid 1, 2:2.10 leden 1 en 5, 2:3.3 lid 2, 2:3.5, 2:4.2 en 2:4.4 van het Besluit rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers en de artikelen 2.1 lid 5 en 2.6 lid 5 van de Regeling rechtspositie decentrale ambtsdragers;

Gezien het advies van **<NAAM COMMISSIE>**;

Besluiten vast te stellen de Verordening rechtspositie decentrale ambtsdragers **<NAAM PROVINCIE>** 2019

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Besluit: het Rechtspositiebesluit decentrale politieke ambtsdragers;
- b. Regeling: de Rechtspositieregeling decentrale politieke ambtsdragers;
- c. openbaar vervoer: voor eenieder openstaand personenvervoer volgens een dienstregeling met een auto, bus, trein, tram of via een geleidesysteem voortbewogen voertuig dan wel met een veerpont of een veerboot;
- d. commissielid: lid van een commissie als bedoeld in de artikelen 80, 81, en 82 van de Provinciewet, dat niet tevens statenlid is of ambtenaar die als zodanig tot lid van een commissie is benoemd;
- e. statenlid: lid van provinciale staten;
- f. gedeputeerde: lid van gedeputeerde staten;
- g. commissaris: commissaris van de Koning;
- h. ambtsdrager: een statenlid, de commissaris of een gedeputeerde.

Hoofdstuk 2 Voorzieningen voor Statenleden

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden

*Van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit, wordt **<MAXIMAAL 20%>** uitgekeerd op basis van het aantal bijgewoonde statenvergaderingen afgezet tegen het aantal gehouden vergaderingen in een bepaald kalenderjaar.*

Artikel 3 Toelage lid onderzoekscommissie

1. Het statenlid dat lid is van een onderzoekscommissie als bedoeld in artikel 151a, derde lid, van de Provinciewet, ontvangt per jaar voor dat lidmaatschap een toelage die overeenkomt met

<MAXIMAAL 300%> van de maandelijkse vergoeding voor de werkzaamheden, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit.

2. Indien de commissaris de duur van de activiteiten voor de onderzoekscommissie niet op een heel kalenderjaar vaststelt, wordt omvang van de toelage naar rato aangepast.

Artikel 4 Toelage lid bijzondere commissie

Het statenlid dat lid is van een bijzondere commissie, bedoeld in artikel 2:1.4, lid 1 van het Besluit, ontvangt per maand voor de duur van de activiteiten van de commissie een toelage die gelijk is aan <X%> van de maximum toelage, genoemd in artikel 2:1.4, lid 1 van het Besluit.

Artikel 5 Verzekering arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden

Jaarlijks ontvangt het statenlid een bedrag, gelijk aan de vergoeding voor de werkzaamheden, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit, om voorzieningen te kunnen treffen ter zake van arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden.

Hoofdstuk 3 Voorzieningen voor de commissaris van de Koning

Artikel 6 Ter beschikking gestelde auto

Gedeputeerde staten stellen ten laste van de provincie een auto voor gemeenschappelijk gebruik of een auto op afroep van een daartoe door de provincie gecontracteerde vervoerder ter beschikking aan de commissaris.

OF

1. Gedeputeerde staten stellen een auto ten laste van de provincie exclusief ter beschikking aan de commissaris.
2. De commissaris mag de exclusief ter beschikking gestelde auto <NIET> gebruiken voor andere dan zakelijke of bestuurlijke doeleinden.

Hoofdstuk 4 Voorzieningen voor gedeputeerden

Artikel 7 Ter beschikking gestelde auto

Gedeputeerde staten stellen ten laste van de provincie een auto voor gemeenschappelijk gebruik of een auto op afroep van een daartoe door de provincie gecontracteerde vervoerder ter beschikking aan de gedeputeerde.

OF

1. Gedeputeerde staten stellen een auto ten laste van de provincie exclusief ter beschikking aan de gedeputeerde.
2. De gedeputeerde mag de exclusief ter beschikking gestelde auto <NIET> gebruiken voor andere dan zakelijke of bestuurlijke doeleinden.

Hoofdstuk 5 Gemeenschappelijke voorzieningen

Artikel 8 Vergoeding kosten scholing

1. Van scholing als bedoeld in dit artikel is sprake als de scholing niet-partijpolitiek georiënteerd is en gericht is op de vervulling van de functie van de ambtsdrager of het commissielid.
2. De kosten van scholing die door of namens de provincie wordt verzorgd of aangeboden aan de ambtsdrager of het commissielid, komen voor rekening van de provincie.

3. De ambtsdrager die of het commissielid dat scholing wenst die niet door of namens de provincie wordt verzorgd of aangeboden, dient daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij gedeputeerde staten onderscheidenlijk provinciale staten.
4. De aanvraag bedoeld in het derde lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.
5. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname naar het oordeel van gedeputeerde staten onderscheidenlijk provinciale staten van belang is in verband met de vervulling van de functie van de ambtsdrager of het commissielid.
6. De maximale scholingsvergoeding voor scholing die niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, bedraagt per jaar per persoon <X%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit. **OF**
6. De maximale scholingsvergoeding voor scholing die niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, bedraagt per jaar:
 - a. als de ambtsdrager statenlid is, <V%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit;
 - b. als de ambtsdrager commissaris is, <X%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit;
 - c. als de ambtsdrager gedeputeerde is, <Y%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit;
 - d. voor het commissielid <Z%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:1.1, eerste lid, van het Besluit. **OF**
6. Provinciale staten onderscheidenlijk gedeputeerde staten kunnen een scholingsplan opstellen dat nadere regels bevat ten aanzien van de scholingsmogelijkheden en de wijze van vergoeden.

Artikel 9 Informatie- en communicatievoorzieningen

Voor de informatie- en communicatiemiddelen die door gedeputeerde staten onderscheidenlijk provinciale staten ter beschikking worden gesteld, ondertekent de ambtsdrager of het commissielid een door gedeputeerde staten onderscheidenlijk provinciale staten opgestelde bruikleenovereenkomst.

Artikel 10 Geschikte vervoersvoorziening

1. De ambtsdrager of het commissielid dat tijdelijke functionele beperking heeft en niet in staat is met het openbaar vervoer of met eigen vervoer te reizen voor woon- werkverkeer of voor de uitoefening van de functie, kan op kosten van de provincie gebruik maken van een voor de beperking geschikte vervoersvoorziening.
2. Indien het een staten- of commissielid betreft, is het aan provinciale staten om te beoordelen of de gewenste vervoersvoorziening, bijvoorbeeld een taxi of een dienstauto, geschikt geacht kan worden en door de provincie kan worden vergoed of ter beschikking gesteld.
3. Indien het de commissaris of een gedeputeerde betreft, maken gedeputeerde staten de in het tweede lid genoemde beoordeling.

Artikel 11 Bedrijfsgeneeskundige zorg

De ambtsdrager kan voor bedrijfsgeneeskundige zorg gebruik maken van de voorzieningen die voor de ambtenaren zijn getroffen. **OF**

De ambtsdrager kan voor bedrijfsgeneeskundige zorg <OMSCHRIJVING VAN ANDERE VOORZIENINGEN>.

Artikel 12 Parkeerfaciliteiten

De ambtsdrager of het commissielid kan gebruik maken van het parkeerterrein van de provincie op momenten dat hij uit hoofde van zijn functie aanwezig moet zijn in het provinciehuis.

Hoofdstuk 6 Voorzieningen voor commissieleden

Artikel 13 Vergoeding

1. De vergoeding voor commissieleden bedraagt tenzij anders bepaald, de vergoeding genoemd in artikel 2.4.1., eerste lid, van het Besluit.
2. *Voor de commissieleden, bedoeld in artikel 2:4.2, tweede lid, onder a en b, van het Besluit, bedraagt de vergoeding voor het bijwonen van een commissievergadering <X%> van de vergoeding, genoemd in artikel 2:4.1, eerste lid, van het Besluit.*

Hoofdstuk 7 De procedure van declaratie en betaling

Artikel 14 Rechtstreekse facturering aan de provincie

1. *De ambtsdrager of het commissielid draagt ten behoeve van het vergoeden van kosten, die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de provincie in aanmerking komen, zo veel als mogelijk zorg voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie.¹*
2. Verantwoording van de vergoeding door de ambtsdrager of het commissielid vindt plaats door een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier volledig in te vullen en te ondertekenen.
3. De ambtsdrager of het commissielid dienen het formulier binnen twee maanden na de factuurdatum in bij de griffier, onderscheidenlijk de provinciesecretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

OF

2. Verantwoording van de vergoeding door de ambtsdrager of het commissielid vindt plaats met behulp van < NAAM DIGITAAL VERANTWOORDINGSSYSTEEM >.
3. De ambtsdrager of het commissielid maakt binnen twee maanden na de factuurdatum gebruik van <NAAM DIGITAAL VERANTWOORDINGSSYSTEEM> om de factuur te verantwoorden.
4. *Niet tijdige verantwoording heeft, tenzij er sprake is van overmacht, tot gevolg dat de gemaakte kosten voor rekening van de ambtsdrager of commissielid.*

Artikel 15 Gebruik creditcard

1. *Gedeputeerde staten stellen op aanvraag een provinciale creditcard ter beschikking aan de commissaris en de gedeputeerden voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de provincie in aanmerking komen.*
2. De provinciesecretaris draagt zorg voor de aanvraag, verstrekking en intrekking van provinciale creditcards. Bij de aanvraag geeft de commissaris of de gedeputeerde aan of een persoonlijke pincode voor het opnemen van contant geld gewenst wordt. **OF**
2. De provinciesecretaris draagt zorg voor de aanvraag, verstrekking en intrekking van provinciale creditcards. Met de creditcard kan geen contant geld opgenomen worden.
3. *Voor het doen van de in het eerste lid bedoelde uitgaven, kunnen de commissaris en de gedeputeerden gebruik maken van de provinciale creditcard als rechtstreekse facturering als genoemd in artikel 14 niet mogelijk is.*
4. *Reis- en verblijfkosten in het buitenland kunnen worden betaald door gebruikmaking van de creditcard.*
5. De commissaris of de gedeputeerde verantwoordt de creditcarduitgaven door een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier volledig in te vullen en te ondertekenen.

¹ Als rechtstreekse facturering niet gebeurt door staten en commissieleden, dan kan dit artikel versmald worden tot “de commissaris en de gedeputeerde”

6. De commissaris of de gedeputeerde dient het formulier en de factuur binnen één maand na afloop van de kalendermaand van inhouding door de creditcardmaatschappij ter goedkeuring in bij de provinciesecretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

7. Niet tijdige inlevering van het formulier heeft, tenzij er sprake is van overmacht, tot gevolg dat de gemaakte kosten voor rekening van de commissaris of de gedeputeerde komen.

OF

5. De commissaris of de gedeputeerde verantwoordt de creditcarduitgaven met behulp van **<NAAM DIGITAAL FINANCIËEL SYSTEEM>**.

6. De commissaris of de gedeputeerde voert de verantwoording binnen één maand na afloop van de kalendermaand van inhouding door de creditcardmaatschappij in in **<NAAM DIGITAAL FINANCIËEL SYSTEEM>**

7. Niet tijdige invoering van de verantwoording in **<NAAM DIGITAAL FINANCIËEL SYSTEEM>** heeft, tenzij er sprake is van overmacht, tot gevolg dat de gemaakte kosten voor rekening van de commissaris of de gedeputeerde komen

8. Bij beëindiging van het ambt van commissaris of gedeputeerde levert de commissaris of gedeputeerde de creditcard onverwijld in.

9. De commissaris of gedeputeerde meldt het verlies van de creditcard direct bij de creditcardmaatschappij en bij de provinciesecretaris. Het eigen risico bij verlies en diefstal van de creditcard komt, mits is voldaan aan de daarvoor geldende regels **OF** er geen sprake is van eigen schuld van de commissaris of de gedeputeerde, voor rekening van de provincie.

Artikel 16 Declaratie van vooruitbetaalde kosten

1. De ambtsdrager of het commissielid voldoen kosten alleen uit eigen middelen als rechtstreekse facturering aan de provincie en gebruik van de provinciale creditcard niet mogelijk zijn.²

2. Declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van de reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier.

3. De ambtsdrager of het commissielid levert het formulier volledig ingevuld en ondertekend binnen twee maanden na de betaling c.q. de datum van de gemaakte rit in bij de griffier, onderscheidenlijk de provinciesecretaris of een door hem aangewezen ambtenaar, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.

OF

2. Declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van de reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van het digitale declaratiesysteem **<naam systeem>**.

3. De betrokken ambtsdrager of het commissielid voert de declaratie binnen twee maanden na de betaling c.q. de datum van de gemaakte rit op de voorgeschreven wijze in in het digitale declaratiesysteem **<NAAM DIGITAAL FINANCIËEL SYSTEEM>**.

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

Artikel 17 Intrekking eerdere verordening

De **<NAAM VERORDENING>** wordt ingetrokken.

Artikel 18 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 28 maart 2019.

² Als artikel 14 wordt versmald, kan dat in dit lid ook gedaan worden.

Artikel 19 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Verordening rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers
<NAAM PROVINCIE> 2019.

TOELICHTING BIJ DE MODELVERORDENING DECENTRALE POLITIEKE AMBTSDRAGERS

ALGEMENE TOELICHTING

Uniformering van de landelijke regelingen

Tot 28 maart 2019 is de rechtspositie van de decentrale politieke ambtsdragers in allerlei verschillende AMvB's en ministeriële regelingen vastgelegd. Met ingang van 28 maart 2019 worden het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, het Rechtspositiebesluit commissaris van de Koning en het Rechtspositiebesluit gedeputeerden vervangen door één nieuwe besluit: het Rechtspositiebesluit decentrale politieke ambtsdrager (hierna: het Besluit).

Ook de ministeriële regelingen waarin een aantal rechtspositionele zaken verder wordt uitgewerkt, worden gebundeld in één nieuwe regeling. De Regeling rechtspositie staten- en commissieleden en de Regeling rechtspositie gedeputeerden worden vervangen door de Rechtspositieregeling decentrale politieke ambtsdragers (hierna: de Regeling).

In het Besluit en de Regeling zijn veel elementen van de rechtspositie van decentrale politieke ambtsdragers al uitputtend geregeld. Ook is de herziening gebruikt om de rechtspositie van alle decentrale politieke ambtsdragers, dus ook die van gemeenten en waterschappen, te uniformeren.

Op enkele onderdelen geven het Besluit en de Regeling nog ruimte om op provinciaal niveau bepaalde keuzes te maken of nadere regels te stellen. De ruimte om onderwerpen bij provinciale verordening naar eigen inzicht te regelen, neemt wel af na de inwerkingtreding van het Besluit en de Regeling.

Deze geactualiseerde Modelverordening decentrale politieke ambtsdragers (hierna: de Modelverordening) is een handreiking aan de provincies waarvan zij gebruik kunnen maken bij het opstellen van hun verordening waarin de rechtspositie van decentrale politieke ambtsdragers nader wordt geregeld, rekening houdend met de inhoud van het Besluit en de Regeling.

Karakter en inhoud van de Modelverordening

Het volgende overzicht geeft een beeld van de belangrijkste onderwerpen die in het Besluit en de Regeling al uitputtend zijn geregeld:

- De hoogte van de bezoldiging of de vergoeding voor de werkzaamheden;
- De reiskostenvergoeding, inclusief het woon – werkverkeer³;
- De vaste onkostenvergoeding;
- De toelage voor een lid van een vertrouwenscommissie, de rekenkamerfunctie en de fractievoorzitter;
- De tegemoetkoming in de kosten van een ziektekostenverzekering voor de statenleden;
- De financiële bijdrage van de commissaris of een gedeputeerde voor een ter beschikking gestelde woning;
- De vergoeding aan een statenlid, de commissaris of een gedeputeerde in verband met beroepsziekte of dienstongeval;
- De uitkering bij overlijden van de commissaris of een gedeputeerde;
- Vergoeding van kosten van loopbaanoriëntatie door de commissaris of gedeputeerden;

³ Een zakelijke reis kan ook met het openbaar vervoer worden gemaakt. In dat geval bepalen het Besluit en de Regeling dat de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer worden vergoed. BZK heeft aangegeven dat het vergoeden van deze kosten ook kan gebeuren door een openbaar vervoer abonnement ter beschikking te stellen.

- De verhuiskostenvergoeding voor de commissaris bij verhuizing vanwege ontslag of niet-herbenoeming;
- De vergoedingen voor waarneming en vervanging;
- De kosten van bewaking en beveiliging;
- De kosten van lidmaatschap van een beroepsvereniging;
- Welke vergoedingen en toelagen worden aangemerkt als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964.

In de Modelverordening is ervoor gekozen om onderwerpen die al uitputtend zijn geregeld in het Besluit en/of de Regeling, niet ook op te nemen in de Modelverordening. Als een provincie besluit de Modelverordening (in grote mate) te volgen, dan geldt het volgende. Voor een compleet beeld van de rechtspositie van de decentrale politieke ambtsdragers zullen dan zowel het Besluit en de Regeling alsook de provinciale verordening geraadpleegd moeten worden.

Voor de volgende onderwerpen geldt dat er nog ruimte is om in de provinciale verordening nadere regels te stellen of keuzes te maken:

- Een deel van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van het statenlid afhankelijk maken van het aantal statenvergaderingen dat is bijgewoond;
- De hoogte van de toelage van een lid van een onderzoekscommissie of van een bijzondere commissie;
- Een financiële bijdrage aan de statenleden voor voorzieningen voor arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden;
- Het ter beschikking stellen van een auto aan de commissaris of de gedeputeerde en de wijze van gebruik;
- De kosten van scholing;
- De bedrijfsgeneeskundige zorg;
- Een hogere vergoeding voor bepaalde commissieleden.

De onderwerpen in de bovenstaande opsomming zijn allemaal opgenomen in deze Modelverordening. In het de Modelverordening is verder ook een hoofdstuk opgenomen over de procedures voor het indienen van declaraties en het doen van betalingen.

Op een aantal plekken in de Modelverordening wordt de hoogte van een toelage of vergoeding vastgesteld. In die gevallen worden in de Modelverordening geen concrete bedragen genoemd, maar wordt verwezen naar en aansluiting gezocht bij vergoedingen die zijn opgenomen in het Besluit of in de Regeling. Het voordeel van deze aanpak is dat de Modelverordening (en de daarop gebaseerde provinciale verordening) niet telkens hoeft te worden aangepast op het moment dat het bedrag van een vergoeding wijzigt.

Fiscale behandeling van de vergoeding voor de werkzaamheden en de onkostenvergoeding voor staten- en commissieleden

De opting in regeling

Statenleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het statenlid kan met de provincie overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de "opting-in regeling" genoemd. De administratie van de provincie is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de provincie en het statenlid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt de provincie de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een statenlid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij niet onder de socialezekerheidswetgeving. Om die reden worden over de statenvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het statenlid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan de provincie onder

voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor het statenlid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Statenleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal kunnen aantonen dat de vergoeding besteed is aan onkosten voortvloeiend uit het statenlidmaatschap.

Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De provincie dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Eventuele verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor het statenlid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruitbetaalt en de provincie ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de provincie. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door provinciebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk 7 is in verband hiermee een aantal procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruitbetaalde kosten en het gebruik van creditcards.

Daarnaast is het van belang om in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vast te leggen over

het gebruik van de computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie.

Bevoegdheid Gedeputeerde Staten en bevoegdheid Provinciale Staten

Ten aanzien van de bepalingen in hoofdstuk 3 en 4 geldt dat de bevoegdheid om hierover te besluiten bij Gedeputeerde Staten licht. Provinciale Staten stellen deze bepalingen alleen vast zodat ze onderdeel uit maken van dezelfde verordening. Desgewenst kunnen de bepalingen uit hoofdstuk 3 en 4 ook in een aparte regeling vastgelegd worden.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 Begripsbepalingen

Een groot deel van de definities in dit artikel is overgenomen uit het Besluit en de Regeling. Vanwege de leesbaarheid is niet verwezen naar de definities in het Besluit en de Regeling, maar zijn de definities in de verordening herhaald.

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden

Dit is een facultatief artikel.

Het bevat een uitwerking van artikel 2:1.1, vierde lid, van het Besluit. Dat artikel biedt de mogelijkheid om te bepalen dat maximaal 20% van de vergoeding voor de werkzaamheden als statenlid afhankelijk te maken van het aantal statenvergaderingen waaraan is deelgenomen. Als een provincie hiervoor kiest, kan dit artikel opgenomen worden in de provinciale verordening. Deze keuze kan alleen voor alle statenleden worden gemaakt, niet voor slechts een deel van de statenleden.

Aan de hand van de presentielijsten kan de juiste hoogte van de vergoeding voor de werkzaamheden worden vastgesteld.

Artikel 3 en 4 Toelage lid onderzoekscommissie en bijzondere commissie

De provinciewet kent de vertrouwenscommissie (artikel 61 lid 3 Provinciewet) en de rekenkamerfunctie (artikel 79p Provinciewet). De hoogte van de vaste toelage per maand voor deze commissies is al helemaal geregeld in artikel 2:1.2 van het Besluit. Maar zolang de commissie "slapend" is, althans niet actief, ontvangen de leden geen toelage: niet de duur van het lidmaatschap is van belang, maar de duur van de activiteiten.

Ook de onderzoekscommissie heeft een basis in de Provinciewet (artikel 151a). Het werk van die commissie vindt in de praktijk vaak intenser en in een korter tijdsbestek plaats dan dat van de hiervoor genoemde commissies. Het benodigde werk kan inhoudelijk en qua belasting zodanig variëren dat de vaststelling van de hoogte van de vergoeding voor dat werk is overgelaten aan het provinciale staten. De vergoeding mag per jaar echter niet hoger zijn dan driemaal de maandelijkse vergoeding voor de werkzaamheden als statenlid (artikel 2:1.3 van het Besluit). In artikel 3 van de Modelverordening stellen provinciale staten de toelage vast op het maximum of op een lager bedrag.

Er is ook nog behoefte gebleken aan een grondslag voor vergoedingen voor het werk in andere bijzondere commissies dan de drie die in de Provinciewet zijn omschreven. Een voorbeeld daarvan is een commissie met een bijzondere opdracht die een zware belasting vormt.

Het moet dan wel gaan om een commissie die bij verordening is ingesteld ter uitvoering van de taken en verantwoordelijkheden van provinciale staten. Ook geldt als vereiste dat het commissiewerk een zodanig belang, belasting en tijdsbeslag kent, dat die, net als de vertrouwenscommissie en de rekenkamerfunctie, redelijkerwijs niet tot het reguliere werk van de volksvertegenwoordiger geacht kan worden te behoren. Door het verordeningsvereiste kan op lokaal niveau een algemene en politieke

afweging worden gemaakt. Politieke discussie is gewenst, omdat het gaat om de vraag of een bepaalde groep statenleden aanspraak zou moeten kunnen maken op een bepaalde vergoeding. Provinciale staten stellen de hoogte van de maandelijkse toelage voor lidmaatschap van een bijzondere commissie vast. De toelage is maximaal gelijk aan de toelage voor het lid van een vertrouwenscommissie (artikel 2:1.4 van het Besluit). Provinciale staten bepalen in artikel 4 van de Modelverordening hoe hoog de toelage voor lidmaatschap van een bijzondere commissie is. Het bedrag wordt naar rato van de duur van de activiteiten toegekend.

Als er (nog) geen bijzondere commissie is ingesteld, kan artikel 4 van de Modelverordening ook achterwege gelaten worden. De toelage voor een lid van een bijzondere commissie zou dan geregeld kunnen worden in de verordening waarmee de bijzondere commissie wordt ingesteld.

Artikel 5 Verzekering arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden

Dit is een facultatief artikel.

Artikel 2:1.9 van het Besluit biedt de ruimte om te bepalen dat statenleden jaarlijks een bedrag ontvangen waarmee zij een voorziening kunnen treffen voor arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden. In het Besluit is bepaald dat het jaarbedrag maximaal gelijk is aan de maandelijkse vergoeding voor de werkzaamheden als statenlid. Provinciale Staten hebben dus ruimte om het jaarbedrag vast te stellen op een lager bedrag.

In dit verband is artikel 5:1 lid 3 van het Besluit nog van belang. Daarin staat het volgende:
“Artikel 9, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dat luidde op de dag voor de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk 2 van dit besluit, blijft van toepassing ten aanzien van de statenleden ten behoeve waarvan gedeputeerde staten op de dag voor de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk 2 van dit besluit een of meer collectieve verzekeringen hebben afgesloten.”

Een provincie kan op dit moment een of meer collectieve verzekeringen afgesloten hebben voor statenleden waarmee financiële risico's van zaken als arbeidsongeschiktheid overlijden en ouderdom (deels) zijn afgedekt. Voor statenleden die na de verkiezingen van maart 2019 terugkeren als lid van provinciale staten, kan een dergelijke verzekering voortgezet worden. Ook kan overwogen worden dergelijke verzekeringen te beëindigen en voor alle statenleden dezelfde voorziening te treffen, namelijk een financiële voorziening op basis van artikel 5 van de verordening.

Het Besluit en de Regeling bevatten geen juridische basis om ook nieuwe statenleden onder de dekking te brengen van een bestaande collectieve verzekering of om na 28 maart 2019 nog collectieve verzekeringen af te sluiten.

Artikel 6 en 7 Ter beschikking gestelde auto

De artikelen 2:2.10 van het Besluit en 2.8 van de Regeling bevatten de bepalingen over de aan de commissaris of de gedeputeerden ter beschikking gestelde auto. Onder een ter beschikking gestelde auto wordt niet alleen verstaan een auto die alleen ter beschikking staat van de commissaris of één bepaalde gedeputeerde, maar ook een deelauto en een auto op afroep.

Het gebruik en de financiële en fiscale behandeling van de ter beschikking gestelde auto zijn nagenoeg volledig geregeld in het Besluit en de Regeling. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de situatie waarin een ter beschikking gestelde auto alleen ter beschikking staat van de commissaris of een gedeputeerde en de situatie waarin de ter beschikking gestelde auto door meerdere collegeleden wordt gebruikt (deelauto of auto op afroep).

Alleen artikel 2:2.10, vijfde lid, van het Besluit biedt beperkte ruimte om in de verordening één bepaald aspect nader te regelen. Als er sprake is van een auto die alleen ter beschikking staat van de

commissaris of één bepaalde gedeputeerde, dan kunnen gedeputeerde staten bepalen dat deze ook voor andere dan zakelijke of bestuurlijke doeleinden mag worden gebruikt.

Gebruik voor bestuurlijke doeleinden geldt fiscaal als privégebruik. Gedeputeerde Staten kunnen in de verordening bepalen dat ook ander privégebruik is toegestaan.

De artikelen 6 (voor de commissaris) en artikel 7 (voor de gedeputeerden) maken ten eerste duidelijk of de provincie ervoor heeft gekozen om een auto alleen ter beschikking te stellen van de commissaris of één bepaalde gedeputeerde. Als die keuze inderdaad is gemaakt, wordt vervolgens aangegeven of ander privégebruik, niet zijnde voor bestuurlijke doeleinden, is toegestaan.

In het Besluit en de Regeling en de bijbehorende toelichtingen wordt alleen gesproken over het gebruik van een auto, niet over het beschikken over een chauffeur. Het is uiteraard ook na de invoering van het Besluit en de Regeling nog mogelijk om een auto met chauffeur ter beschikking te stellen.

Artikel 8 Vergoeding kosten scholing

De artikelen 2:3.3 lid 2 en 2:4.4 van het Besluit geven aan provinciale en gedeputeerde staten de mogelijkheid om nadere regels te stellen over de scholing van staten- en commissieleden respectievelijk de commissaris en de gedeputeerden.

Een onderscheid is gemaakt tussen scholing die door of vanwege de provincie in het provinciaal belang is georganiseerd en scholing waaraan een individuele decentrale politieke ambtsdrager of een commissielid in verband met de vervulling van de functie op eigen initiatief wil deelnemen. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus, congres etc. en een kostenspecificatie).

Gezien de aard en duur van het ambt liggen voor staten- en commissieleden opleidingen voor de hand die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt en niet opleidingen die gericht zijn op loopbaanontwikkeling.

Voor de commissaris en de gedeputeerden geldt dat artikel 2:2.11 van het Besluit een aparte voorziening biedt voor loopbaanoriëntatie. Kosten die in voor loopbaanoriëntatie worden gemaakt, vallen dus niet onder de scholingskosten.

Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden. Onder deze scholingskosten worden verstaan de cursus- en lesgelden, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal. De reis- en verblijfkosten ontbreken in deze opsomming die al voor vergoeding in aanmerking komen op grond van 2:1.7 en 2:2.9 en 2:4.3 van het Besluit. Het betreft hier immers een zakelijke reis.

Voor commissieleden geldt dat zij slechts recht hebben op een kilometervergoeding voor reizen binnen de provincie. De Provinciewet biedt (nog) geen grondslag voor de vergoeding van kosten voor dienstreizen die provinciale commissieleden maken buiten de provincie. Een wetsvoorstel tot aanvulling van de Provinciewet op dit punt wordt voorbereid (NvT bij artikel 2:4.3 van het Besluit).

Er kunnen bij provinciale verordening nadere regels worden gesteld over het maximale bedrag dat aan scholing kan worden besteed. Hiervoor zijn in lid 6 drie voorbeeldbepalingen opgenomen. De eerste versie van lid 6 maakt geen onderscheid tussen de staten- en commissieleden, de commissaris en de gedeputeerden voor de hoogte van het beschikbare opleidingsbudget.

In de tweede versie van lid 6 wordt onderscheid aangebracht in de beschikbare opleidingsbudgetten vanuit de gedachte dat het opleidingsbehoefte in het algemeen verschillend zal zijn, afhankelijk van welke functie wordt vervuld.

De derde variant van lid 6 voorziet in een scholingsplan waarin nadere regels worden opgenomen over de (financiële) voorwaarden die gelden bij het volgen van scholing.

In de Nota van Toelichting bij het Besluit staat over de scholing onder meer dat in het scholingsplan regels over de hoogte van de tegemoetkoming kunnen worden opgenomen. Daaruit kan worden afgeleid dat ook financiële grenzen kunnen worden gesteld aan het vergoeden van scholing. Overigens kan er ook voor gekozen worden geen lid 6 op te nemen en alle scholing te vergoeden.

Artikel 9 Informatie- en communicatievoorzieningen

Dit is een facultatief artikel.

Artikel 2:3.2 van het Besluit schrijft helder voor dat de informatie- en communicatieapparatuur, inclusief de benodigde abonnementen, ter beschikking worden gesteld van het statenlid, de commissaris of de gedeputeerde. Artikel 2:4.4 maakt dit artikel ook van toepassing op commissieleden.

Voor de administratie is het nog wel nodig om vast te leggen welke faciliteiten ter beschikking zijn gesteld. Voor die vastlegging is de bruikleenovereenkomst zeer geschikt. Om die reden is dit artikel 9 opgenomen in de Modelverordening.

Als een staten- of commissielid, de commissaris of een gedeputeerde al beschikt over een internetaansluiting, dan hoeft er geen internetabonnement te worden verstrekt, tenzij de bestaande internetverbinding onvoldoende zou zijn voor gebruik in de functie van statenlid, commissaris of gedeputeerde. Verwacht mag worden dat dit laatste tegenwoordig niet snel aan de orde zal zijn.

Uit de Nota van Toelichting bij het Besluit blijkt dat het moet gaan om noodzakelijke informatie- en communicatieapparatuur.

Het artikel in de modelverordening gaat er vanuit dat voor de staten- en commissieleden een bruikleenovereenkomst wordt opgesteld door provinciale staten en dat gedeputeerde staten dit doen voor de commissaris en de gedeputeerden. De inhoud van dit artikel kan worden aangepast als de praktijk in een provincie anders is.

Artikel 10 Geschikte vervoersvoorziening

Dit is een facultatief artikel.

De artikelen 2.1 en 2.6 van de Regeling maken het mogelijk om een geschikte vervoersvoorziening te vergoeden of ter beschikking te stellen aan een staten- of commissielid, de commissaris of een gedeputeerde met een functionele beperking.

In artikel 10 van de Modelverordening is geregeld dat gedeputeerde staten onderscheidenlijk provinciale staten beoordelen of de gewenste vervoersvoorziening geschikt is en dus verstrekt of vergoed kan worden.

Artikel 11 Bedrijfsgeneeskundige zorg

Dit artikel bevat de uitwerking van artikel 2:3.5 van het Besluit. Provincies hebben de geneeskundige zorg al geregeld voor hun ambtenaren. De meest eenvoudige vorm om de bedrijfsgeneeskundige zorg voor de statenleden, de commissaris en de gedeputeerden in te richten, is waarschijnlijk om aan te sluiten bij wat er al is geregeld voor de ambtenaren. Deze mogelijkheid is als eerste optie in dit artikel opgenomen.

Maar de provincie heeft ook de vrijheid om de bedrijfsgeneeskundige zorg voor de statenleden, de commissaris en de gedeputeerden op een andere manier in te richten.

Artikel 12 Parkeerfaciliteiten

Dit is een facultatief artikel.

Het toegang geven tot het parkeerterrein van de provincie valt voor staten- en commissieleden onder de werking van artikel 96 lid 2 van de Provinciewet. Artikel 96 lid 2 van de Provinciewet bepaalt dat een niet-geldelijke voorziening, zoals parkeerfaciliteiten, toegestaan is als die in de provinciale verordening is geregeld. Bijkomende voorwaarde is dat de provinciale verordening wordt goedgekeurd door de minister van BZK.

Het is dus niet mogelijk om in de provinciale verordening als parkeerfaciliteit op te nemen dat de gemaakte parkeerkosten bij de provincie gedeclareerd kunnen worden. Desgevraagd heeft BZK aangegeven dat ook het verstrekken van een door de provincie betaalde parkeervergunning of ontheffing als een vergoeding moet worden beschouwd en niet is toegestaan.

Artikel 13 Vergoeding

Het eerste lid regelt de hoogte van de vergoeding, deze is imperatief bepaald in het Besluit tenzij sprake is van een situatie zoals bedoeld in het tweede lid van dit artikel. Omdat de Provinciewet in artikel 94 verplicht om de vergoeding voor commissieleden bij verordening te regelen is het ondanks de imperatieve bepaling in het Besluit wel nodig om de bepaling in het eerste lid in de verordening op te nemen.

Het tweede lid van dit artikel is facultatief.

In artikel 2:4.2 van het Besluit is geregeld dat een hogere vergoeding kan worden vastgesteld vanwege de bijzonder beroepsmatige deskundigheid van een commissielid of omdat de normale vergoeding niet in redelijke verhouding staat tot de zwaarte van de taak en de omvang van de te verrichten werkzaamheden. Het Besluit geeft niet aan dat de hogere vergoeding gemaximeerd is.

Deze hogere vergoeding kan ook op een andere plek geregeld worden. Bijvoorbeeld in de verordening waarmee de commissie wordt ingesteld waarin het commissielid, waarvoor de hogere vergoeding op zijn plaats is, zitting zal hebben.

Artikel 15 t/m 17 Procedure van declaratie en betaling

In de verordening zijn drie manieren van betaling aangegeven. Ook wordt er duidelijke volgorde aangebracht in de manieren van betalen. De voorkeursvariant is rechtstreekse facturering aan de provincie (artikel 15). Als dat niet mogelijk is, kan de uitgave worden gedaan met een provinciale creditcard (artikel 16). Alleen als de betaling niet op die manieren kan gebeuren, kan de ambtsdrager of het commissielid de betaling uit eigen middelen doen en vervolgens declareren bij de provincie (artikel 17). Met deze aanpak wordt zo veel als mogelijk vermeden dat privémiddelen door de commissaris of de gedeputeerde (moeten) worden gebruikt voor zakelijke uitgaven.

Ook is per betaalwijze aangegeven op welke wijze de commissaris of de gedeputeerde de uitgaven verantwoordt of declareert en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

De accountant toetst de toepassing van de declaratieregels voor provinciale staten steekproefsgewijs. Verder wordt op basis van deze toetsing jaarlijks een geaggregeerd overzicht van gedeclareerde kosten, voorzien van het oordeel van de accountant van provinciale staten en een algemene toelichting, gepubliceerd op de provinciale website.

Modelverordening Versie 3.0 / 19 april
2019

Versiebeheer

2.0 In de toelichting is een alinea opgenomen over de bevoegdheden van GS en PS